

De eerste bezoekers arriveren.
Een MUSEUMDIRECTEUR en zijn VRIEND.

Zij begroeten Karina.

'Dag schat.' Smak! Smak!

'Hallo lieverd.' Smak! Smak!

Gehaast maken zij een rondje langs de schilderijen.

'Mooi Karina!' roepen ze.

'Heel interessant werk!'

En **meteen** storten zij zich op de LIMONADE,
de KOEKJES
en het GEBAK.

Iedereen die Karina uitnodigt,
komt langs.

Maar de gasten hebben meer belangstelling
voor de lekkere hapjes en drankjes
dan voor Karina's schilderijen.

Er wordt GELACHEN en GEPRAAT.
GEGETEN en GEDRONKEN.
GEZELLIG.

Als de laatste bezoekers weg zijn, loopt Karina door haar huisatelier.

De limonade is op.

Mooi, denkt ze.

Van de taarten, koekjes en gebakjes is geen kruimel meer over.

Gelukkig, zegt ze in zichzelf.

Maar tot haar grote verwondering is er geen schilderij verkocht.

Zelfs niet het kleinste.

Karina zucht.

